

Sygn. akt VII Ka 809/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Aneta Łatanik

Sędziowie: SSO Agnieszka Gałkowska (spr.)

SSR del. Karol Gondro

Protokolant: st. sekretarz sądowy Małgorzata Idzikowska-Oleszczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zawierciu Cecylii Kłak

po rozpoznaniu w dniach 9 października 2018r. i 15 listopada 2018r.

sprawy **Ł. K.**

syna H. i B., ur. (...) w Z.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zawierciu

z dnia 21 czerwca 2018 r. , sygn. akt II K 17/18

orzeka:

1. zmienia zaskarżony wyrok we ten sposób, iż:

a) w komparycji zaskarżonego wyroku dodaje pkt. 9 o następującej treści:

„ Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 27 marca 2017r. w sprawie IIK 1400/16/S za czyn z art. z art. 280§1k.k. i art. 275§1k.k. w zw. z art. 11§2k.k. w zw. z art. 64§1k.k. popełniony w dniu 24 sierpnia 2016r. na karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności:

b) zmienia rozstrzygnięcie o karze łącznej orzeczonej w pkt. I sentencji zaskarżonego wyroku w ten sposób, iż węzłem kary łącznej obejmuje nadto karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 27 marca 2017r. w sprawie IIK 1400/16/S i orzeka wobec skazanego Ł. K. karę łączną w rozmiarze 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

c) uchylając pkt. III zaskarżonego wyroku na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej w pkt. 1 b niniejszego wyroku zalicza skazanemu:

- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w wymiarze 2 dni, tj. od 30.06.2015r. do 1.07.2015r. zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej sygn.akt II K 610/15;

- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 13 i 14.04.2015r. zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 657/15;
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 14.07.2015r. i 26.07.2015r. zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 1053/15;
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności od godz. 16.10 w dniu 20.11.2015r. do godz. 14.29 w dniu 21.11.2015r., tj. w ilości 1 dnia, zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 410/16;
- karę pozbawienia wolności odbyłą w okresie od 17.11.2016r. do 15.02.2017r. w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 493/16;
- okres kary odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 1053/15;
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności od godz. 12.15. w dniu 7.01.2016r. do godz. 14.44 w dniu 8.01.2016r., zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Myszkowie sygn. II K 169/17;
- okres kary odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Myszkowie sygn. IIK 169/17 od dnia 04.09.2017r. do dnia 01.11.2018r.;
- okres kary odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. IIK 671/17 od dnia 01.11.2018r. do dnia 15.11.2018r.;
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24.08.2016r. godz. 23.30 do dnia 17.11.2016r. godz. 23.30 zaliczony w sprawie IIK 1400/16/S Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieście w Krakowie;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. K. M., Kancelaria Rady Prawnego w C. kwotę 177,12 zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych i dwanaście groszy) tytułem obrony z urzędu skazanego w postępowaniu odwoławczym, przy przyjęciu, iż zasądzona kwota obejmuje należny podatek VAT;

4. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VII Ka 809/18

UZASADNIENIE

L. K. został skazany:

1. wyrokami Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 4.02.2010r. sygn. akt II K 524/09 za czyn z art. 156 § 1 pkt 2 k.k., popełniony w dniu 2.08.2009r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 2.08.2009r. do 4.02.2010r., którą to karę skazany odbył w całości w okresie od 19.05.2011r. do 14.11.2012r.,

2. wyrokami Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 9.05.2011r. sygn. akt II K 132/11, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 9.11.2010r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby – postanowieniem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 9.09.2013r. sygn. VII Ko 510/13 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, którą to karę skazany odbył w całości w okresie od 14.09.2014r. do 14.03.2015r.,

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 26.09.2011r. sygn. akt II K 469/11 za:

a. czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 3.03.2011r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

b. czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 18.05.2011r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

c. czyn z art. 190 § 1 k.k., popełniony w dniu 18.05.2011r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

d. czyn z art. 288 § 1 k.k., popełniony w dniu 18.05.2011r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

które połączono i wymierzono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności – postanowieniem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 19.08.2015r. sygn. II Ko 115/15 zamieniono karę 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za czyn z art. 288 § 1 k.k. na karę 30 dni aresztu; skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości 14.11.2012r. do 14.07.2013r.,

4. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 18.06.2012r. sygn. akt II K 193/12, łączącym kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 24.09.2010r. sygn. akt II K 274/10 oraz z dnia 31.08.2011r. sygn. akt II K 664/10 i wymierzającym karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, okres próby upłynął w dniu 26.06.2015r.

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 24.08.2012r. sygn. akt VII K 880/11, za czyn z art. 226 § 1 k.k., popełniony w dniu 3.07.2011r., na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę skazany odbył w całości w okresie od 14.07.2013r. do 14.09.2013r.,

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 12.12.2012r., sygn. akt VII K 385/12, za czyn z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 19.01.2012r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą to karę skazany odbył w całości w okresie od 14.09.2013r. do 14.09.2014r.,

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 27.07.2017r., sygn. akt II K 169/17, za czyny z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 7.01.2016r., na karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania od godz. 12.15 w dniu 7.01.2016r. do godz. 14.44 w dniu 8.01.2016r.,

8. wyrokiem łącznym, Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 16.11.2017r. sygn. akt II K 671/17, łączącym kary ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności orzeczone: wyrokiem Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej z dnia 18.11.2015r. sygn. akt II K 610/15, wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 20.01.2016r. sygn. II K 657/15, wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 8.06.2016r. sygn. II K 1331/15, wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 21.09.2016r. sygn. II K 1053/15, wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 22.09.2016r. sygn. II K 493/16 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 27.02.2017r. sygn. II K 410/16 i wymierzającym karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Zawierciu wyrokiem łącznym z dnia 21 czerwca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 17/18 orzekł:

I. na podstawie art. 85 § 1 – 3 k.k. i art. 86 § 1 i 4 k.k., połączył karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 16.11.2017r. sygn. II K 671/17 i karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 27.07.2017r. sygn. II K 169/17 i wymierzył skazanemu Ł. K. karę łączną 5 (pięć) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie objęcia wyrokiem łącznym wyroków Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt: II K 524/09, II K 132/11, II K 469/11, II K 193/12 oraz wyroków Sądu Rejonowego w Będzinie sygn. akt: VII K 880/11 i VII K 385/12,

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu:

- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w wymiarze 2 dni, tj. od 30.06.2015r. do 1.07.2015r. zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej sygn. II K 610/15,
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 13 i 14.04.015r. zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. II K 657/15,
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 14.07.2015r. i 26.07.2015r. zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. II K 1053/15,
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz. 16.10 w dniu 20.11.2015r. do godz. 14.29 w dniu 21.11.2015r., tj. w ilości 1 dnia, zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. II K 410/16,
- karę pozbawienia wolności odbyłą w okresie od 17.11.2016r. do 15.02.2017r. w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. II K 493/16,
- okres kary odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. II K 1053/15,
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz. 12.15 w dniu 7.01.2016r. do godz. 14.44 w dniu 8.01.2016r., zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Myszkowie sygn. II K 169/17,
- okres kary odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Myszkowie sygn. II K 169/17 od dnia 04.09.2017r. do dnia 21.06.2018r.,

IV. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegały odrębnemu wykonaniu,

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego w obowiązku poniesienia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i obciążył nimi Skarb Państwa.

Powyższy wyrok został zaskarżony w drodze apelacji wywiedzionej przez oskarżyciela publicznego.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść skazanego i zarzucił mu: obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 85 k.k. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji wydanie wyroku łącznego obejmującego prawomocny wyrok łączny Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. II K 671/17 z dnia 16.11.2017 r. i wyrok Sadu Rejonowego w Myszkowie z dnia 27.02.2017 r. sygn. akt II K 169/17, którym to wymierzono wobec skazanego Ł. K. karę łączną 5 /pięciu/ lat pozbawienia wolności, podczas gdy właściwa i poprawna wykładnia treści przepisu art. 85 k.k. nie przewiduje możliwości rozłączania kar jednostkowych objętych prawomocnym wyrokiem łącznym celem wydania nowego „prawidłowego” wyroku łącznego z uwzględnieniem nieobjętego uprzednio wyroku jednostkowego.

W konsekwencji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zawierciu.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje.

Apelacja wywiedziona w sprawie przez oskarżyciela publicznego zainicjowała kontrolę instancyjną zaskarżonego orzeczenia, której przeprowadzenie skutkowało koniecznością wydania reformatoryjnego rozstrzygnięcia, z uwagi na okoliczności jakie ujawniły się w toku postępowania odwoławczego. W pierwszej kolejności, odnosząc się do zarzutu prokuratora wskazać należy, iż jest on bezpodstawny. Przesłanka powagi rzeczy osądzonej w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego dotyczy bowiem wyłącznie sytuacji, gdy przedmiotem takiego wcześniejszego postępowania były wszystkie tożsame wyroki, co do których zapadło prawomocne orzeczenie rozstrzygające kwestie orzeczenia kary łącznej. Jeżeli natomiast wyroki te, w różnym układzie, były przedmiotem dwóch, lub więcej postępowań o wydanie wyroku łącznego, ale w żadnym z tych postępowań zakresem orzekania nie były objęte wszystkie wydane wobec

skazanego wyroki, to nie można mówić o istnieniu przeszkody ujętej w treści art. 17§1pkt.7k.p.k. Stanowisko takie wyraził m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 10 lutego 2017r. w sprawie IVKK 6/17 (lex 2216095). Sąd Apelacyjny w Szczecinie w postanowieniu z dnia 15 lutego 2018r. wydanym w sprawie IIAKa 178/17 (Lex nr 25321834) podkreślił zaś z całą stanowczością, iż negatywna przesłanka procesowa w postaci res iudicata zachodzi wówczas, gdy zapadły dwa wyroki dotyczące tej samej osoby i obejmujące te same skazania, czy też gdy złożono wniosek o ponowne wydanie wyroku łącznego obejmującego te same skazania, albo gdy wydano postanowienie o umorzeniu postępowania z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego, a wniosek dotyczy tego samego skazanego i tych samych wyroków skazujących. Sąd Okręgowy zauważa, iż przedmiotem postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie IIK 17/18 Sądu Rejonowego w Zawierciu, poza wyrokami objętymi postępowaniem o wydanie wyroku łącznego w sprawie IIK 671/17 Sądu Rejonowego w Zawierciu był nadto wyrok Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 27.07.2017r. w sprawie IIK 169/17, którym skazano Ł. K. na karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Nie negując faktu, iż wyrok w sprawie IIK 169/17 Sądu Rejonowego w Myszkowie nie tylko zapadł, ale i uprawomocnił się przed wydaniem wyroku łącznego w sprawie IIK 671/17 Sądu Rejonowego w Zawierciu, o którym to fakcie ów Sąd nie miał wiedzy, to jednakże skoro nie był on objęty uprzednim postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, to brak w ocenie Sądu Okręgowego formalnych przeciwwskazań do wydania nowego wyroku łącznego, już z jego uwzględnieniem. Przepis art. 575 § 1 k.p.k. stanowi, iż jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego uprawomocnienia się poprzedni wyrok łączny traci moc. De lege lata potrzeba ta może wynikać m.in. z tego, że Sąd pierwszej instancji orzekający pierwotnie w przedmiocie wyroku łącznego mógł nie dysponować informacją o dodatkowym wyroku skazującym jaki zapadł wobec skazanego, a spełniającym wymogi z art. 85 k.k. (por. analogiczny pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2017 r., sygn. IV KK 344/17, Lex nr 2420338). W niniejszej sprawie kara łączna orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 27.07.2017r. sygn. II K 169/17 podlegała wykonaniu i rodzajowo podlegała łączeniu z karami połączonymi wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 16.11.2017r. sygn. II K 671/17. Z tych względów zarzut skarżący jest nietrafny.

W ocenie Sądu Okręgowego kształtując wymiar kary łącznej słusznie też Sąd Rejonowy zastosował przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w pełni podziela zapatrywania prawne Sądu Rejonowego wyrażone w uzasadnieniu na temat przepisów intertemporalnych, a dotyczących stosowania reżimu prawnego statuującego orzekanie w przedmiocie wyroku łącznego.

Nie mniej jednak w toku postępowania odwoławczego ujawniły się nowe okoliczności, których wystąpienie skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku. Otóż Sąd Pierwszej Instancji, orzekając w przedmiocie wydania nowego wyroku łącznego, na dzień wyrokowania w sprawie nie dysponował informacją o dodatkowym skazaniu Ł. K. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 27 marca 2017r. w sprawie II K 1400/16/S za czyn z art. z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64§1k.k. popełniony w dniu 24 sierpnia 2016r. na karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Informacja ta nie widniała bowiem w danych o karalności skazanego z dnia 26 stycznia 2018 r. (k. 31-32), w danych o karalności z daty 3 marca 2018 r. (k. 55-56), opinii o skazanym z dnia 26 stycznia 2018 r. (k. 35), czy też informacji o pobytach i orzeczeniach zgromadzonych w Centralnej Bazie Danych Osób Pozbawionych WolnościN. z dnia 26 stycznia 2018 r. (k. 37-43), pomimo tego, że wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 27 marca 2017r. w sprawie II K 1400/16/S stał się prawomocny z dniem 7.12.2017r. Informacja o skazaniu w tej sprawie została ujawniona w stosownym rejestrze dopiero w toku postępowania odwoławczego, wskutek czego Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe w sprawie poprzez ujawnienie na rozprawie apelacyjnej akt sprawy IIK 1400/16/S Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, w tym wyroku jaki zapadł wobec skazanego w dniu 27 marca 2017r. oraz postanowienia o stwierdzeniu prawomocności tegoż wyroku z dniem 7.12.2017r. Wobec konieczności połączenia kary 2 lat i 8 miesięcy orzeczonej tym wyrokiem, jako kary jeszcze niewykonanej, z karami orzeczonymi wyrokami objętymi węzłem kary łącznej w zaskarżonym wyroku, należało dokonać zmiany zaskarżonego wyroku zarówno w części wstępnej, jak i jego sentencji. I tak w komparycji zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy dodał pkt. 9, przedstawiający skazanie Ł. K. prawomocnym Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 27 marca 2017r. w sprawie IIK 1400/16/S za czyn z art. z art. 280§1k.k. i art. 275§1k.k. w zw. z art. 11§2k.k. w zw. z art. 64§1k.k. popełniony w dniu 24 sierpnia 2016r. na karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy

pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy zmienił także rozstrzygnięcie o karze łącznej orzeczonej w pkt. I sentencji zaskarżonego wyroku w ten sposób, iż węzłem kary łącznej objął nadto karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 27 marca 2017r. w sprawie IIK 1400/16/S i orzekł wobec skazanego Ł. K. karę łączną w rozmiarze 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności.

Powyższa zmiana spowodowała w konsekwencji konieczność uchylecia punktu III zaskarżonego wyroku. W jego miejsce Sąd Okręgowy na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej w pkt. 1 b niniejszego wyroku, dysponując aktualnymi danymi, zaliczył skazanemu:

- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w wymiarze 2 dni, tj. od 30.06.2015r. do 1.07.2015r. zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej sygn. akt II K 610/15;
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 13 i 14.04.2015r. zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 657/15;
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 14.07.2015r. i 26.07.2015r. zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 1053/15;
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności od godz. 16.10 w dniu 20.11.2015r. do godz. 14.29 w dniu 21.11.2015r., tj. w ilości 1 dnia, zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 410/16;
- karę pozbawienia wolności odbyłą w okresie od 17.11.2016r. do 15.02.2017r. w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 493/16;
- okres kary odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. akt II K 1053/15;
- okres rzeczywistego pozbawienia wolności od godz. 12.15. w dniu 7.01.2016r. do godz. 14.44 w dniu 8.01.2016r., zaliczony w sprawie Sądu Rejonowego w Myszkowie sygn. II K 169/17;
- okres kary odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Myszkowie sygn. IIK 169/17 od dnia 04.09.2017r. do dnia 01.11.2018r.;
- okres kary odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Zawierciu sygn. IIK 671/17 od dnia 01.11.2018r. do dnia 15.11.2018r.;
- - okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24.08.2016r. godz. 23.30 do dnia 17.11.2016r. godz. 23.30 zaliczony w sprawie IIK 1400/16/S Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieście w Krakowie;

Orzekając wymiar kary łącznej w rozmiarze 7 lat pozbawienia wolności Sąd Okręgowy miał na względzie, iż kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętym skazaniami. Ma likwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym wynikłą z kilkakrotnych skazań. Nie jest to jednak sposób na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 listopada 2008 roku wydany w sprawie o sygn. akt II AKa 198/08, Prok. i Pr.-wkł. (...), KZS 2009/9/61). Jednocześnie Sąd Okręgowy przy wymiarze kary wziął pod uwagę okoliczności łagodzące jak zachowanie skazanego wynikające z treści aktualnej opinii o skazanym z dnia 20 września 2018 r. (k. 100-102). Jak wynika z tegoż dokumentu choć skazany cechuje się zmiennym postępowaniem, to był jednak pięciokrotnie nagradzany regulaminowo, w grupie współosadzonych zachowywał się bezkonfliktowo, nie przejawiał tendencji do dominacji nad innymi skazanymi, nie deklarował uczestnictwa w podkulturze przestępczej, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego, dbał o porządek celi mieszkalnej i o własny wygląd, pracował społecznie w zakładzie karnym, właściwie wywiązywał się z nałożonych na niego obowiązków. Sąd Okręgowy zastosował więc zasadę asperacji przy kształtowaniu nowej kary łącznej, której wymiar z jednej strony uwzględnia szeroki wachlarz różnego rodzaju przestępstw popełnionych przez skazanego, jego niepoprawność zachowania, zwłaszcza notoryczne naruszanie ustalonego porządku prawnego i niewyciąganie konstruktywnych wniosków z dotychczasowych skazań jakie wobec jego osoby zapadły. Z drugiej też

strony Sąd Okręgowy uwzględnił dość dobrą opinię z zakładu karnego skazanego oraz baczył, by orzekając karę łączną w oparciu o skazanie, które nie było podstawą orzeczenia kary łącznej przez Sąd Pierwszej Instancji, określić jej wymiar przy zastosowaniu zasady jej kształtowania nie mniej korzystnej dla skazanego, niż czynił to Sąd pPierwszej Instancji. Pomimo wniesienia apelacji przez prokuratora na niekorzyść skazanego, skoro jednak Sąd Okręgowy nie podzielił zawartych w tej apelacji argumentów, to obejmując węzłem kary łącznej dodatkowy wyrok skazujący musiał mieć na uwadze, by swym rozstrzygnięciem nie naruszyć zakazu reformationis in peius. Na taką potrzebę kształtowania kary łącznej wskazywał dobitnie Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 28 czerwca 2018 r. wydanej w sprawie I KZP 3/18 (OSNKW 2018/8/55, Prok.i Pr.-wkł. 2018/10/14, (...)). Z jednej strony Sąd Najwyższy wskazał w powołanej wyżej uchwale, iż w sprawie o wydanie wyroku łącznego sąd odwoławczy może orzec po raz pierwszy karę łączną, gdy w pierwszej instancji został wydany zaskarżony apelacją wyrok łączny, orzekający karę na bazie określonych skazań oraz umarzający postępowanie na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie, jak i podniósł, iż **nie jest także wykluczone orzeczenie przez sąd odwoławczy kary łącznej w oparciu o skazania, które nie były podstawą orzeczenia kary łącznej przez sąd pierwszej instancji**. Z drugiej zaś strony w uzasadnieniu podjętej uchwały Sąd Najwyższy wskazał, iż w takiej sytuacji, w przypadku wniesienia apelacji na korzyść skazanego, ale i w ocenie Sądu Okręgowego w sytuacji niezasadnej apelacji na niekorzyść skazanego, sąd odwoławczy z reguły powinien stosować zasadę kształtowania kary łącznej nie mniej korzystną dla skazanego niż czynił to sąd pierwszej instancji. Jak wywodzi Sąd Najwyższy w swych rozważaniach, kierunek zaskarżenia wyroku łącznego sądu pierwszej instancji rzutuje bowiem na swobodę orzekania sądu odwoławczego. Wniesienie apelacji na korzyść skazanego obliuguje bowiem sąd odwoławczy, by wymierzając karę łączną na szerszej podstawie przedmiotowej, respektował zakaz reformationis in peius.

Reasumując, w pozostałym zakresie Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Z uwagi na trudną sytuację finansową skazanego (k. 100), który będzie odbywał jeszcze wieloletnią karę pozbawienia wolności i nie posiada on żadnego majątku, Sąd Okręgowy zwolnił go od wydatków za postępowanie odwoławcze, albowiem ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe. Powyższe rozstrzygnięcie uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k.

Podstawą do zasądzenia na rzecz r. pr. K. M., kosztów obrony z urzędu był art. 29 , art. 22³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2115) oraz § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 5, § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

Podstawą prawną orzeczenia Sądu Okręgowego stanowi przepis art. 437 § 1 i 2 k.p.k., art. 438pkt.2i3 k.p.k. oraz art. 440k.p.k.